

אֵיתָן שׁוֹתֵל עֵץ / עוֹדֵד בּוֹרֵלָא

לפני הרבה שנים, כשהיה איתן בכיתה ב', יצאה הכיתה בט"ו בשבט לשתל עצים. הילדים שתלו עצים על גבעה רחוקה, אחר-כך שרו ורקדו סביב השתילים וברכו אותם שיגדלו ויהיו יער! איתן לא רצה לשתל עם כלם. הוא לקח את השתיל, עלה על גבעה חשופה ושם שתל את השתיל שלו והשקה אותו. 5

"זהו", אמר, "שלום, שתיל. אני מאחל לך שתצמח ותגדל ותהיה עץ נאמן למולדתך!"

ואכן, עם עבר השנים היה השתיל הקטן לעץ עבת, ענפיו פרושים וצמרתו רחבה וירקה. הרבה מטילים ישבו ונחו בצלו, והרבה צפרים קננו בין ענפיו. גם איתן גדל, וכשהגיע הזמן התגייס לצה"ל והיה לקצין. 10

באחת המלחמות יצא עם פלגת חיילים לעזרת משק במצור. כל הלילה צעדה הפלגה בשקט. הם עלו על גבעות וירדו בגאיות, עד ששמעו מרחוק רעמי יריות. היריות הלכו וקרבו וגברו, ופגזים התנפצו לא הרחק מהם. לפתע צעק איתן: "התכופפו! מצאו מחסה!" והוא עצמו זחל במהירות ומצא מחסה מאחורי עץ שעמד בדרכו. פגז שרק במעופו, פגע בגזע העץ והתפוצץ! העץ נגדע ונפל ברשרוש, כמו אנוחה ארפה. איתן היה המום מן ההתפוצצות, אך יצא שלם ובריא, בלי שריטה. כל הלילה נמשך הקרב. עם אור היום נגמר הכל. איתן הביט סביבו, והנה – המקום מכר לו! הוא הביט אל העץ הגדוע שהיה מטל לפניו, ופתאם הבין איתו! זה היה העץ שהוא שתל בט"ו בשבט לפני הרבה שנים, כשהיה בכיתה ב'! העץ הציל את חייו. 20